

انزو و اطلبی ترامپ

آمریکا» خودشان نیاز دارند؟

دخالت نکند؛ دولت دوقکتو را به‌عنوان دولت مشروع تلقی کند؛ برای ایجاد روابط دوستانه با آن. ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری‌اش این گونه انزو اطلبی را بیش از حد مورد استفاده قرار داد و علاقه‌اش را به مستبدانی مانند ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و کیم‌چونگ‌اون، رهبر کره شمالی نشان داد اما رویکرد وی به استراتژی کلان، نشان‌دهنده احتیاط لازم برای ترویج دموکراسی در ورای مرزها است. اوبه درستی هدف ایالات متحده در خاور میانه را در «اینکه مای نه‌انیم از کشورهایی که هیچ تجربه‌ی‌علاقه‌ای در تبدیل شدن به یک دموکراسی غربی ندارند، دموکراسی‌های غربی بسازیم ایده خطرناکی است» تعقیب نمود. اودر مجمع عمومی سازمان ملل گفت که «ما به دنبال تحمیل سبک زندگی خود به کسی نیستیم» و «من حق ره ملتی را برای دنبال کردن آداب و رسوم، اعتقادات و سنت‌های خود ارج می‌نهم.» در جهانی وابسته و جهانی‌شده، آمادگی عمل‌گرایانه ترامپ فراتر از خطوط تمایز ایدئولوژیک ممکن است نتایج بهتری نسبت به طرح قرن بیست‌ویکم با عنوان «نبرد بین دموکراسی و خودکامگی»، همانطور که جوابیدن، رئیس‌جمهور آمریکا انجام‌داده، به‌همراه داشته‌باشد. استقبال اولیه ایالات متحده از انزو اطلبی نیز از اعتقاد راسخ بنیانگذاران مبنی بر اینکه جاه‌طلبی در خار ج از کشور به‌په‌ای آزادی و رفاه در داخل خواهد بود، پدید آمد. درگیر شدن در رقابت‌های قدرتهای بزرگ مستلزم یک دولت‌فدرال و تشکیلات نظامی بزرگ است که به نوبه خود، خودکامگی در داخل را تهدید و منابعی که بهتر برای سرمایه‌گذاری داخلی مولد هزینه می‌شوند را منحرف می‌کند. وقتی صحبت از دفاع از آزادی در داخل به‌میان می‌آید، ترامپ بی‌تردید سنت‌های آمریکایی را زیرپای می‌گذارد و تلاش می‌کند نتیجه انتخابات ۲۰۲۰ را باطل کند و این امر را با ابراز علاقه به تحمیل دقیقاً همان نوع استبدادی که بنیانگذاران از آن می‌ترسیدند، ابراز کرد. با این حال، حملات ترامپ علیه آنچه که آن را «دولت سایه» تلقی می‌کرد، با بدبینی آزادی‌خواهانه به دولت فدرال طنین انداز می‌شود و حتی با وجود اینکه از تشکیلات نظامی قابل توجهی که بنیانگذاران آن، با آن مخالف بودند حمایت می‌کند. ترامپ عملاً ملت‌سازی و کمک‌های خارجی را به عنوان عاملی بیهوده به تصویر می‌کشد و استدلال می‌کند که واشنگتن باید پول مالیات‌دهندگان را برای حل مشکلات در داخل خرج کند تا در خارج از کشور؛ بسیاری از آمریکایی‌ها موافق هستند.

◀مرزها و موانع

در خصوص مهاجرت، برنامه ترامپ در راستای احساسات ضد‌مهاجرپذیری است که با پذیرش طولانی‌مدت انزو اطلبی در

این کشور همراه بود. در قرن نوزدهم، بسط نفوذ ایالات متحده در دریای کارائیب و آمریکای لاتین توسط مخالفان گسترده افکار عمومی و نخبگان برای آوردن بیشتر سیاه‌پوستان، اسپانیایی تبارها و کاتولیک‌ها به بدنه سیاست ایالات متحده مسدود گردید. ایالات متحده بیش از نیمی از مکزیک را در پایان جنگ مکزیک-آمریکا (۱۸۴۶-۱۸۴۶) ضمیمه کرد، اما دولت ایالات متحده نه مردم مکزیک بلکه سرزمین آن را می‌خواست، که به زودی توسط سفیدپوستان سکنی گزید. تشدید انزو اطلبی در دوران بین دو جنگ همزمان با افزایش شور و حرارت ضد‌مهاجران بود. در سال ۱۹۲۴، کنگره قانونی را تصویب کرد که براساس آن تعداد یهودیان و کاتولیک‌های وار‌شده به کشور تا ۹۰ درصد کاهش یافت و مهاجرت از آسیا به طور کامل ممنوع شد. در طول دهه ۱۹۳۰، ایالات متحده حدود یک میلیون مهاجر را از مکزیک اخراج کرد که بسیاری از آنها شهروند ایالات متحده بودند. نئونازو اطلبی ترامپ با استقبال مشابهی از احساسات ضد‌مهاجرتی احاطه شده است. به‌عنوان رئیس‌جمهور، وی سهمیه‌های مهاجران را کاهش داد، به اقلیت‌ها اشارات توهین‌آمیز کرد و برای ساختن دیوار در مرز با مکزیک تلاش نمود. ترامپ اکنون بر روی یک پلتفرم ضد‌مهاجران، کارزار انتخاباتی به‌راه می‌اندازد و متعهد می‌شود که میلیون‌ها مهاجر غیرقانونی را که به گفته وی «خون کشور ما را مسموم می‌کنند» اخراج کند. بسیاری از آمریکایی‌ها مهاجرت را بزرگترین چالش پیش‌روی کشور می‌دانند، به همین دلیل است که اکثر دموکرات‌ها نیز، نیاز فوری به اصلاح سیستم رامی‌بینند. بایدن به‌سختی تلاش کرد تا اصلاحات اساسی دوحزبی در سیاست مهاجرت را تضمین کند، اما جمهوری خواهان، به تشویق ترامپ، این تلاش را تا اوایل سال جاری متوقف کردند. پس از آن، بایدن گام فوق‌العاده‌ای را برای صدور فرمان اجرایی مبنی بر بسته شدن موقت مرزهای جنوبی در زمانی که میانگین هفت‌روزه عبور غیرقانونی روزانه از ۲۵۰۰ عبور می‌کند، برداشت.

ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری خود به شدت بر مؤلفه حمایت‌گرایانه انزو اطلبی تکیه داشت. وی درباره منطقه تجارت آزاد آمریکای شمالی مجدداً مذاکره کرد، به تلاش‌ها برای انعقاد مشارکت

برند دولت ترامپ
در ایالات متحده
ریشه‌های عمیقی در تجربه آمریکا دارد
و مانند نسخه اصلی انزو اطلبی، تقریباً برای همه جذابیت دارد
و به آن جذابیت گسترده‌ای در میان رای‌دهندگان آمریکایی می‌دهد.
دموکرات‌ها بر نامه «اول آمریکا» او را به‌عنوان یک توهیم استراتژیک رد می‌کنند. درحالی‌که، آنها باید با در آغوش گرفتن بهترین مؤلفه‌های آن، از این امر جلوگیری کنند.
دموکرات‌ها با یست
حد وسط بین یک انترناسیونالیسم لیبرال گسترده که دیگر در داخل یا خارج از کشور پایدار نیست و افراط‌های خطرناک انزو اطلبی که احتمالاً با بازگشت ترامپ به ریاست جمهوری همراه است، بیابند

ترانس پاسیفیک و مشارکت تجاری و سرمایه‌گذاری ترانس آتلانتیک پایان داد و طیف گسترده‌ای از تعرفه‌ها را اعلام نمود. ترامپ متعهد شده است که در صورت انتخاب مجدد، مجموعه‌ای از تعرفه‌های جدید از جمله ۶۰ درصد بر همه کالاهای چینی و ۱۰ درصد بر محصولات سایر کشورهای جهان را اعمال کند. ترامپ حتی ایده بازگشت زمان به قرن نوزدهم را با حذف مالیات بر درآمد شخصی و تکیه بر تعرفه برای همه درآمدهای فدرال مطرح کرده است. بار دیگر، ترامپ به‌سیگنال‌های درخواستی از سوی رای‌دهندگان پاسخ می‌دهد و به‌دنبال جلب نظر بسیاری از آمریکایی‌هایی است که در نتیجه تجارت آزاد دچار نابسامانی اقتصادی شده‌اند. جای تعجب نیست که بایدن ن‌تنها به تکیه بر تعرفه‌ها (به‌ویژه بر کالاهای چینی) برای ارتقای تولید ادامه داده بلکه به سیاست صنعتی برای ایجاد شغل، ارتقای امنیت اقتصادی و مقابله با تغییرات آب و هوایی روی آورده است.

◀**جلوگیری از «اول آمریکا»**
برند دولت ترامپ در ایالات متحده ریشه‌های عمیقی در تجربه آمریکا دارد و مانند نسخه اصلی انزو اطلبی، تقریباً برای همه جذابیت دارد و به آن جذابیت گسترده‌ای در میان رای‌دهندگان آمریکایی می‌دهد. دموکرات‌ها برنامه «اول آمریکا» او را به‌عنوان یک توهیم استراتژیک رد می‌کنند. درحالی‌که، آنها باید با در آغوش گرفتن بهترین مؤلفه‌های آن، از این امر جلوگیری کنند. دموکرات‌ها با یستی حد وسط بین یک انترناسیونالیسم لیبرال گسترده که دیگر در داخل یا خارج از کشور پایدار نیست و افراط‌های خطرناک انزو اطلبی که احتمالاً با بازگشت ترامپ به ریاست جمهوری همراه است، بیابند. این حد وسط مستلزم ایستادن در کنار چند جنبه‌گرایی بایدن و سرمایه‌گذاری‌اش در اتحادیه‌های قدیمی و مشارکت‌های جدید است؛ کنش‌هایی که اقدام جمعی تحت‌رهبری ایالات متحده و وجهه کشور به‌عنوان یک کنشگر جمعی را احیا کرده است. در عین حال، ایالات متحده باید از حملات بیش از حد استراتژیک، مانند افغانستان و عراق، که رای‌دهندگان را تشویق می‌کند به سمت جایگزین‌های انزو اطلبی گرایش پیدا کنند، اجتناب نماید. در اوکراین، این حد وسط مستلزم تلاش برای میناجی‌گری آتش‌بس و تمرکز بر حصول اطمینان از اینکه ۸۰ درصد کشوری که هنوز تحت کنترل کی‌یف، امن، مرفه و ثبات‌یافته باشد، می‌باشد. با توجه به اینکه اوکراین در برابر تهاجم بی‌امان از سوی یک همسایه بزرگتر قرار دارد، این نتیجه با هر معیار معقولی به‌عنوان یک موفقیت واجد شرایط خواهد بود. در خاور میانه، واشنگتن باید مترصد پایان دادن به خشونت در غزه باشد و سپس راهی برای تعیین سرزشت فلسطینیان و عادی‌سازی روابط اسرائیل با همسایگانش ایجاد کند. ایالات متحده با یستی در مقابل جاه‌طلبی چین بایستد، اما همچنین از تحریکات غیرضروری که می‌تواند به یک گسست ژئوپلیتیکی برگشت‌ناپذیر منجر شود، اجتناب کند. واشنگتن باید به‌شدت برای همکاری با یکن برای مهار رقابت و پیشبرد تلاش‌های مشترک برای مقابله با چالش‌های جهانی تلاش کند. ایالات متحده نمی‌تواند مانند دوران طولانی انزو اطلبی، از جهان دوری کند. اما دیگر نیز نمی‌تواند به دنبال اداره جهان باشد؛ کاری که نه قدرت انجام آن را دارد و نه اجماع داخلی. در عوض، آمریکایی‌ها باید بیاموزند که در دنیایی با تنوع ایدئولوژیک و مفاهیم متعدد نظم زندگی کنند و با سایر مراکز قدرت، اعم از دموکراسی و غیر دموکراتیک به‌طور یکسان تعامل کنند. واقع‌گرایی پراگماتیک باید حکمرانی ایالات متحده را هدایت کند.

◀حد وسط بین انترناسیونالیسم لیبرال گسترده و افراط‌های خطرناک انزو اطلبی

دموکرات‌ها همچنین باید بر اصلاح سیستم مهاجرتی ناکارآمد تمرکز کنند. هجوم کنترل‌نشده مهاجران در سراسر مرزهای جنوبی کشور، جامعه ایالات متحده را بیشتر دوقطبی خواهد کرد و نیروهای دست راستی را تقویت خواهد کرد. مانند گذشته، احساسات ضد‌مهاجرتی و انزو اطلبی دست به دست هم می‌دهند. دموکرات‌ها باید با طرح‌ریزی برنامه‌های معتبر برای تأمین امنیت مرزها، ایجاد یک سیستم منظم برای رسیدگی به مهاجرت قانونی و ایجاد مسیری برای حل و فصل وضعیت میلیون‌ها مهاجر غیرقانونی، جلوی افراط‌های ضد‌مهاجرتی ترامپ، از جمله اخراج‌های دسته‌جمعی را بگیرند. دموکرات‌ها همچنین باید در اولویت قرار دهند تا آمریکایی‌های شاغل دوباره روی پای خود بازگردند. بازسازی طبقه متوسط نقطه شروع بازسازی هسته سیاسی است که برای بازگرداندن شالوده سیاسی هدفمند و پایدار انترناسیونالیسم ضروری است. تعرفه‌ها باید بخشی از این تلاش باشند، اما فقط بخشی کوچک. تعرفه ۶۰ درصدی بر کالاهای چینی که ترامپ پیش‌بینی کرده بود، به‌شدت به مصرف‌کنندگان آمریکایی ضربه می‌زند و خطر تکه‌تکه شدن اقتصاد جهانی را به همراه خواهد داشت، درست مانند قانون اسموت هاولی. افزون بر این، حتی اگر حمایت‌گرایی و سیاست صنعتی برخی از مشاغل تولیدی را بازگرداند، این رویکرد مشکلات پیش‌روی سرزمین غیرصنعتی کشور را برطرف نخواهد کرد.

بازسازی طبقه متوسط مستلزم ایجاد مشاغل با درآمد خوب در بخش خدمات است؛ جایی که اکثر آمریکایی‌ها در آن کار می‌کنند. این چالش مستلزم سرمایه‌گذاری مبتنی بر مکان، توسعه و آموزش نیروی کار و شکل‌گیری اکوسیستم آموزشی و اشتغال است که آمریکایی‌ها را برای مشاغل عصر دیجیتال آماده می‌کند. دموکرات‌ها همچنین باید برنامه‌هایی را برای کنترل هزینه مسکن، غذا، سوخت، مراقبت از کودکان و آموزش عالی به نمایش بگذارند. این اصلاح به‌طور همزمان به دو هدف فوری دست می‌یابد. شکست ترامپ و جلوگیری از خطرات انتخاب مجدد وی با در اختیار گرفتن عناصر کلیدی و کمک به تقویت پایه‌های داخلی انترناسیونالیسم ایالات متحده. بدین ترتیب رهبری ایالات متحده در جهانی که شدیداً به قدرت و هدف آمریکا نیاز دارد، تثبیت می‌شود.

سیاستمداران

گفت‌وگو با روسیه

دبیرکل ناتو می‌گوید: برای پایان دادن به جنگ در اوکراین می‌توان گفت‌وگو با روسیه را در مرحله خاصی برگزار کرد. ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو به هفته‌نامه آلمانی FAS گفت: ناتو می‌توانست کارهای بیشتری برای جلوگیری از جنگ اوکراین انجام دهد. وی تصریح کرد: «اکنون ما برای جنگ تجهیزات نظامی فراهم می‌کنیم- پس می‌توانستیم تجهیزات نظامی برای جلوگیری از جنگ هم فراهم کنیم.» به نظر می‌رسد منظور استولتنبرگ بی‌میلی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی برای ارائه تسلیحاتی باشد که کی‌یف قبل از جنگ در خواست کرده بود. پس از شروع جنگ، کی‌یف، که عضو ناتو نیست، به‌رغم تردیدهای اولیه، سیستم‌های تسلیحاتی را یکی پس از دیگری از متحدان خود دریافت کرد. استولتنبرگ، نخست‌وزیر سابق نروژ، در ماه اکتبر از سمت خود در ناتو که از سال ۲۰۱۴ برعهده داشته، کنار می‌رود و جای خود را به مارک روته، نخست‌وزیر سابق هلند که در ژوئن به‌عنوان رئیس بعدی این سازمان معرفی شد، خواهد داد. استولتنبرگ در این مصاحبه گفت که پایان جنگ در اوکراین تنها بر سر میز مذاکره محقق خواهد شد.

صبر روسیه حدی دارد

مقام ارشد روس درباره تشدید تنش جدید از سوی غربی‌ها در جنگ اوکراین هشدار داد. «دیمیتری مدودف» معاون شورای امنیت روسیه روز شنبه هشدار داد که مسکو تاکنون در برابر ناتو صبر نشان داده است، اما ممکن است این صبر تمام شود. این مقام ارشد روسیه این اظهارنظر را در واکنش به احتمال صدور مجوز حمله اوکراین به خاک روسیه با موشک‌های ساخت آمریکا و انگلیس بیان کرده است. مدودف در کاتال تلگرام خود نوشت: سران غربی و تشکیلات سیاسی آن‌ها که بیش از حد درگیر جنگ شده‌اند، در مورد واکنش روسیه به حملات احتمالی موشکی «در عمق خاک» کشور چه فکر می‌کنند؟ نکته اینجاست: روس‌ها در مورد پاسخ دادن با سلاح‌های کشتار جمعی صحبت می‌کنند، اما این کار را انجام نمی‌دهند. به طور کلی، چه کسی به آخرالزمان نیاز دارد؟ وی افزود: هیچ کس واقعاً به یک درگیری هسته‌ای نیاز ندارد؛ این یک داستان بسیار بد با نتیجه بسیار دشوار است. به همین دلیل است که تاکنون تصمیم برای استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (غیر استراتژیک یا حتی بیشتر از آن استراتژیک) گرفته نشده است، تصمیم‌دشوار با عواقب غیرقابل برگشت.

شرط عادی‌سازی با اسرائیل

رئیس پیشین سرویس اطلاعات عربستان امکان عادی‌سازی روابط میان کشورش و رژیم صهیونیستی را به اجرای راهکار تشکیل دو دولت منوط کرد. الفیصل گفت، مادامی که کابینه رژیم صهیونیستی روی مخالفت با وجود کشور فلسطین پافشاری می‌کند، عادی‌سازی روابطی میان ریاض و تل‌آویو وجود ندارد. او تأکید کرد کشتار رژیم صهیونیستی تنها در غزه رخ نمی‌دهد بلکه کرانه باختری را هم شامل می‌شود. الفیصل درباره نحوه تفکر عربستان در مورد فلسطین و مسئله آن در سایه تجاوزات مستمر رژیم صهیونیستی علیه غزه، تأکید کرد در کشورش هیچ محدودیتی برای حمایت از فلسطین وجود ندارد و در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی کاملاً از فلسطینی‌ها حمایت می‌شود. از سوی دیگر، به نظر می‌رسد عربستان برای تشکیل یک کشور فلسطینی، جواهران اجرای راه‌کار تشکیل دو دولت است و عدم اجرای این راه‌کار را وجود «بنیانم نتائیا‌هو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی می‌داند.

